

Bönhuset i Vännfors vid återinvigning 1952

Avskrift av anteckningar troligen underlag för Ivan Palms tal i samband med återinvigningen 1952.

I många år fick så denna lokal tjäna sitt syftemål utan någon nämnvärd reparation. Någon gång under de senare tio åren eller sedan 1940 har dock frågan om en restaurering varit aktuell. Då emellertid byggnaden alltmer började förfalla och uppvärmningsanordningen jämte murstocken av 1948 års brandsyn utdömdes, kom saken i ett sådant läge att föreningens styrelse ansåg att den påtänkta reparationen ovillkorligen måste utföras om bönhuset i fortsättningen skulle kunna tjäna sitt syftemål.

Vid sammanträde med föreningsmedlemmar och andra för saken intresserad den 29 aug 1948 beslöts enhälligt att företaga en fullständig renovering av bönhuset med tillbyggnad av källarvåning. Med uppdrag att fullfölja det fattade beslutet, tillsattes vid detta sammanträde en kommitté om tio ledamöter. Den utsedda kommitténs första uppgift blev att verkställa provteckning* av frivilliga bidrag, såsom kontanta medel, virke och arbete, anskaffa ritningar och arbetsbeskrivning samt vid sammanträde den 1 april 1950 beslöt kommitterade att omedelbart eller så fort som möjligt sätta igång med arbetet.

Första veckan i maj var arbetet igång och dagarna före midsommarhelgen stod huset på de uppmurade källarväggarna. De olika arbetena har under sommarens och höstens lopp pågått med smärre avbrott. Att lämna en detaljerad redogörelse för arbetets gång och vari de olika arbetena bestått skulle bli lång och invecklad historia. Många av de närvarande har ju också på nära håll följt arbetets gång och känner därför väl till vad som här är utträttat.

Vad vi idag kunna konstatera är, att den av föreningen beslutade renoveringen av vårt missionshus i det närmaste kan anses slutförd. Ja så pass slutförd att vi idag har glädjen att fira återinvigningshögtid.

Vi känner en stor och djup tacksamhet mot vår Gud för att vi denna dag på nytt fått taga vår gudstjänstlokal i bruk och det i ett skick som vi kanske ej hade vågat hoppas.

Vi vill då börja med tacka de som tecknade sig att ge kontanta medel och frivilligt arbete. Utan denna spontana uppmuntran vet väl ingen om någon kunnat ta ansvaret för att sätta igång ett så pass vidlyftigt arbete i denna dyrtid. För dessa bidrag, kontanter och arbete jämte byggnadsmateriel tacka vi på de varmaste – ingen nämnd och ingen glömt.

De mera permanenta arbetarna på detta företag har varit Johan Nygren, Hello Lindgren och Paul Gerhardsson. Vi tackar dessa för plikttrohet och för att de gjort sitt bästa i de arbeten som utförts. Helge Hansson i Brån har utfört de mesta av det murararbeten som erfordrats. På sitt kända och välkända sätt.

Plåtslageriarbetena ha utförts av Vännäs plåtslageri Eriksson o Appelfeldt. Värmepannan o div smidesarbeten ha utförts av Ekmans smidesverkstad i Vännäs. All el installation har utförts av montör Algot Eriksson i Tväråbäck, Åkare Einar Lundgren, Vännfors med sin lastbil har utfört alla transporter mycket tillfredsställande. Och teglet därtill har levererats av Sigfrid Forsbergs cementfabrik, Tavelnsjö. De sanitära arbete har utförts av rörinstallatören Frans Persson i Vännforsbäck. Målerifirman Lundberg i Vännäs har utfört samtliga måleriarbeten. Köksinredningarna och en hel del andra ? har levererats av bröderna Johansson Spöland, trapporna av Olssons snickeri i Röddå, dörrar av Sjöström o Vesterlund i Vännäs.

Som teknisk rådgivare vid företaget och konstruktör bl. a av stora salens fond har varit Kom. Byggm. Elof Wållberg. Leverantör av all inköpt byggnadsmateriel har varit föreningens kassör handlaren A.Nyström, Vännfors vilket är en borgen för att leveranserna skett på för föreningen förmånligaste sätt.

Alla dessa leverantörer och arbetare vilja vi tacka för gott samarbete och gediget utfört arbete.

I dessa lokaler finns även en hel del nytto och prydnadssaker som äro gåvor till föreningen från enskilda personer. Två ljusstakar på altarbordet, en vas av tenn, altarduken och altar beklädnaden, bönpallarna vid altaret, gångmattan, två oljemålningar en i lilla salen här uppe och en i källaren, tavlan i lilla salen en gåva från handlaren Nyström och i stora salen i källaren från artisten själv.** Alla gardiner äro inköpta och sydda av byns damer. Det snidda broräcket en gåva av byggnadsmästare Wållberg - för alla dessa värdefulla gåvor tackar vi hjärtligt.

Som ordf. i byggnadskommittén vill jag så vända mig till ledamöterna i denna kommitté som tillsammans med mig under denna tid arbetat på det uppdrag vi fått av föreningen, nämligen att verkställa om denna reparation som skulle utföras. Jag vill uttrycka min glädje över den sällsynta vilja att åstadkomma någonting som ni visat. Inte bara en vilja att åstadkomma något vad som helst utan något ordentligt och något värdigt ett Guds hus. Det har varit en glädje att stå i spetsen för denna kommitté.

Jag vill tacka för att alla haft fördrag med mig under våra många överläggningar och för det förtroende som visats mig.

Tack för Edra insatser för detta företag – måtte Gud löna Eder.

.Noteringar:

Bönuset upplåtet för evakuerade finnar tiden 27 sept. 1944 – 19 jan 1945.

** Den 29 aug 1948 provteckning av frivilliga bidrag. Bidragsresultatet: c:a 15.000;- kontanter, 400 (300) dagsverken och erforderligt byggnadsvirke*

Ansökan om arbetstillstånd insänt den 28 feb. 1949. Länsarbetsnämnden avslog den 11 mars samma år. Avslaget överklagades hos arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm den 6 april -49.

Avslag den 16 juni -49. Ny ansökan om arbetstillstånd insänt d. 8 feb. 1950. Tillstånd beviljat den 16 mars samma år. Vid sammanträde med byggnadskommittén den 25 mars 1950 beslöts att uppskjuta arbetet till påföljande år för att ytterligare göra nödiga förberedelser.

Vid sammanträde den 1 april 1951 beslöt kommittén att så fort som möjligt sätta igång med arbetet. Första veckan i maj var arbetet i gång och dagarna före midsommar stod huset på de uppmurade källarväggarna.

*** konstnären är Verner Börjeskog (bror till Kenneth Williams far William Johansson).*